

Den første af de nævnte Ændringer vedrører Skolepengene, som man har ment at burde fastsætte til den nuværende Størrelse i Statens højere Almenskole i København (48 Kr. Kvartalet i Gymnasklasserne og Realklassen, 42 Kr. i Mellemskoleklasserne) (Ændringsforslag under Nr. 1).

Det andet Ændringsforslag angaar § 7, hvis Forstaaelse i den offentlige Forhandling om Sagen har været Genstand for nogen Strid.

Udvalgets Flertal har søgt at forebygge al Misforstaaelse ved en ny Affattelse (Ændringsforslag under Nr. 2), der fastslaar, under hvilke Betingelser Staten efter Flertallets Mening kan støtte den højere private Skole. Flertallet billiger fuldt ud Lovforslagets Formaal, som er gennem Statens og Kommunernes Overtagelse af det højere Almenskolevæsen i Hovedstaden at afskaffe det faktiske Privilegium, som Overklassen hidtil har haft paa at faa sine Børn frem gennem den højere Undervisning. Lovforslagets Gennemførelse vil i meget større Udstrækning end hidtil muliggøre det for alle Børn at opnaa en saadan Undervisning, som deres Evner og særlige Anlæg gør ønskelig, uden Hensyn til Forældrenes økonomiske Kaar. Fastslaas dette Princip for Hovedstadens Vedkommende, vil den naturlige Konsekvens heraf være, at det saa snart som muligt udstrækkes til at gælde hele Landet.

Men Flertallet kan ogsaa slutte sig til Lovforslagets — i og for sig overflødige — Bestemmelse, der aabner Adgang for Privatskoler til offentlig Støtte. Som en saadan Sikkerhedsventil — til Forhindring af eventuel Fare for Bureaukratisering i den offentlige Skole og til Sikring af det pædagogiske Initiativs Fremskridtsarbejde — er Lovforslagets § 7 tænkt. Flertallet foreslaar nu denne Paragraf tydeliggjort og Betingelserne for Statens Tilskud til private højere Skoler nærmere præciseret. Udelukket maa altid være saadanne Skoler, der med Rette kan betegnes som Klasseskoler i Ordets sociale Betydning. Derimod mener Flertallet ikke, at en Skole, fordi den har et særligt religiøst

Præg, bør udelukkes fra Statstilskud, dersom den ellers fyldestgør Betingelserne for offentlig Støtte. Og man ønsker dette forstaaet i den liberalest mulige Aand, idet man ogsaa kan tænke sig Skoler, der tilhører Religionssamfund udenfor Folkekirken, støttede. (Sidste Punktum af Ændringsforslag under Nr. 2).

Et Medlem af Flertallet (Wulff) føler sig ikke tiltalt af forskellige af Lovforslagets Bestemmelser, bl. a. ikke af dets Omdannelse af Skolepengene til en „Skoleafgift“, der skal opkræves gennem Skattemyndighederne. Men af Hensyn til de i København, Frederiksberg og Gentofte herskende Kriseforhold paa den højere Skoles Omraade, der gør en Ordning af denne Skoles Forhold ganske nødvendig, har Mindretallet desuagtet ment at maatte stille sig paa Lovforslagets Grund og medvirke til dets Gennemførelse, for saa vidt som to Formaal derigennem kunde fastholdes: 1) at de for Tiden urimelig høje Skolepenge i „Stor-København“ kunde formindskes, og 2) at de bestaaende private Skolers fortsatte Eksistens som saadanne kunde sikres.

I Overensstemmelse med det første af disse Formaal har Mindretallet ikke alene kunnet slutte sig til begge de af Flertallet stillede Ændringsforslag, men har — som allerede antydnet af Flertallet — selv medvirket i Udvalget til deres Fremsættelse. Men for at tilstræbe Opnaaelsen af sit andet Formaal, som Mindretallet ikke kan erkende for tilstrækkelig sikret gennem Flertallets Ændringsforslag Nr. 2, har Mindretallet stillet et Underændringsforslag under Nr. 3, hvis Hensigt er at give de Privatskoler, som ikke alene har det bestaaendes Ret, men som hidtil har virket saaledes, at det offentlige har kunnet yde dem sin fulde Anerkendelse og Støtte, og som ønsker at vedblive at være Privatskoler, de fornødne Betingelser for at kunne fortsætte deres Tilværelse som saadanne ogsaa efter den Nedsættelse (henholdsvis Ophævelse) af Skolepengene i de offentlige Skoler, som Lovforslaget i Forbindelse med Flertallets Ændringsforslag Nr. 1 indfører.